

dieser Bed. häufig das f.: शराः कुर्वन्ति नार्थं पार्थ काय विडम्बना MBh. 7, 3852. MĀRĀ. 89, 11. इयं च ते ऽन्या पुरतो विडम्बना यत् u. s. w. KUMĀRAS. 5, 70. KATHĀS. 94, 134. 115, 12. का वा पूष्ये विडम्बना 81, 94. इरागमे जीर्णरसं च मादशो कुभोगतृष्णाव्यसनं विडम्बना 103, 225, 104, 120. विडम्बनामप्राप्ति Spr. 2563. एतेषां सकाशाद्विडम्बना प्राप्य मरिष्यसि PAÑĀT. 220, 14. स प्राप नटस्येव विडम्बनाम् RĀGA-TAR. 5, 207. विडम्बनां कुर्वन्ति PAÑĀT. 125, 25. तिस्रः पुंसो विडम्बनाः Spr. 1743. 3032. — c) Entweihung, Entwürdigung (einer Sache): चार्वाधिवानवन्नृत्यं नृत्यमन्य-द्विडम्बनम् MĀRĀ. P. 1, 36. अस्मिन् त्वयि वारुणीमदः प्रमदानामधुना विडम्बना KUMĀRAS. 4, 12. रत्नं जनचरणविडम्बनां सक्तं Spr. 2078. तस्मात्कृतं चरणपातविडम्बनाभिः (चरणपात als obj. aufzufassen) 3247. दर्दरवृन्दलघनं स्रोतसपण्डस्य मदाविडम्बना RĀGA-TAR. 8, 1576. प्रोक्तान्यथाकरणमस्य (des Betels) विडम्बनैव so v. a. Missbrauch VARĀH. BRH. S. 77, 37. — Vgl. कु०.

विडम्बन् (wie eben) adj. 1) nachmachend, den Schein von Etwas annehmend: जम्भा० UTTARĀ. 91, 14 (118, 6). — 2) verspottend, verhöhrend so v. a. überraffend: वक्त्रं चन्द्रविडम्बि (Conj.) Spr. 2696. स्तनपुगलं श्रीपालश्रीविडम्बि VIKRAMĀ. 31. नारीरमरस्त्रीविडम्बिनी: KĀVYĀD. 3, 109. — 3) entweihend, entwürdigend, Unfug treibend mit Etwas: स्तब्धो so v. a. ein Charlatan von Astrolog VARĀH. BRH. S. 2, 18.

विडम्ब्य (wie eben) n. ein Gegenstand des Spottes BUĀG. P. 10, 47, 12. विडायतनीय (von 2. विष् + घायतन) adj. Bez. einer Vishṭuti LĀṭ. 6, 6, 7. विडाल u. s. w. s. u. विडाल in den Nachträgen. विडाली f. eine best. Pflanze, = विदारी RĀGA. im ÇKDr.

विडीनक n. s. u. डी mit वि.

विडु m. AK. 2, 8, 2, 5 fehlerhaft für विडु.

विडुल m. bei WILSON und im ÇKDr. fehlerhaft für विडुल.

विडोसम् m. Bein. Indra's AK. 1, 1, 4, 36. ÇĀK. 193, v. l. Als zwei Worte in der Bed. der Vaiçja und sein Gewerbe BUĀG. P. 8, 5, 41.

विडोसम् m. Bein. Indra's H. 171. HALĀ. 1, 54. RAGH. 3, 59, 14, 59. ÇĀK. 193. विडोससामानानि ÇATR. 1, 27.

विडग्न्ध (3. विष् + गन्ध) n. = विडुवण RATNAM. im ÇKDr. विडग्न्ध WILSON nach ders. Aut.

विडुक् (3. विष् + ग्रह) m. Constipation ÇĀRĀG. SĀMĀ. 1, 7, 70.

विडुत (3. विष् + घात) m. eine best. Harnkrankheit ÇĀRĀG. SĀMĀ. 1, 7, 40.

विडु (3. विष् + ण) adj. auf Mist wachsend JĀG. 1, 171.

विडुसिक् m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 8, 2457. 2817. 2862. 3000.

विडुन्ध (3. विष् + बन्ध) m. Stockung der faeces: स० SUÇR. 2, 437, 16.

विडुभङ्ग (3. विष् + भङ्ग) m. dünner Stuhlgang, Diarrhoe SUÇR. 2, 228, 11. 279, 4.

विडुभुज् (3. विष् + 4. भुज्) adj. Excremento fressend: पत्तिन् M. 12, 56. m. so v. a. Mistkäfer oder ein anderes von Mist sich nährendes Insect BUĀG. P. 11, 27, 54.

विडोद् (3. विष् + भेद) m. = विडुभङ्ग SUÇR. 2, 232, 17. 239, 4. 309, 20.

विडोदिन् (3. विष् + भे०) 1) adj. laxtend SUÇR. 1, 224, 17. — 2) subst. = विडुवण AUŠH. 48.

विडोभिन् adj. = विडुभुज् PAÑĀT. 1, 10, 77.

विडुवण (3. विष् + ल०) n. ein best. Salz, = विड RATNAM. im ÇKDr. VI. Theil.

विडुराह (3. विष् + व०) m. Haussschwein GAṬĀDH. im ÇKDr. M. 5, 14.

19. 11, 154. JĀG. 1, 176.

विण्ड् विण्डपति (नित्याम्) DHĀTUP. 32, 116, v. l.

विण्डूत्र (3. विष् + मूत्र) n. sg. und du. (dieses selten) Koth und Urin M. 4, 48. 77. 109. 132. 5, 134. 11, 150. Verz. d. Oxf. H. 267, b, 3. 282, a, 22. fg. रेतो० n. sg. M. 4, 222.

वितंस m. = वीतंस BHAR. zu AK. 2, 10, 26 nach ÇKDr.

वितण्ड m. 1) a sort of lock or bolt with three divisions or wards ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — 2) Elephant WILSON. — वितण्डा s. bes.

वितण्डक m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 266, b, 25.

वितण्डा f. AK. 3, 6, 4, 9. 1) Chicane in der Disputation, wobei der Streitende seinen Gegner zu widerlegen bemüht ist, ohne dadurch für seine Behauptung eine Stütze zu gewinnen, gaṇa कथादि zu P. 4, 4, 102. H. an. 3, 186. MED. d. 36. fg. HĀR. 228. NĀJAS. 1, 1, 44. SARVADARÇANAS. 114, 4. 5. MADHUS. in Ind. St. 1, 18, 25. PRAB. 111, 9. एवमेतन्न चाप्येवमेव चैतन्न चान्यथा । इत्युर्चुर्बुक्त्वस्तत्र वितण्डा वै परस्परम् ॥ MBh. 2, 1310. 7, 3022. कुशास्त्राध्ययनेन वितण्डावादेन चाधीतवेदानां नाशनम् PRAJĀCĪTTEND. 3, a, 4 (4, a, 5). ०त्वं n. Comm. zu NĀJAS. 1, 1, 1. — 2) Arum Colocasia Lin., = शाकभिद् TRIK. 3, 3, 116. = कच्चोशाक (so ist auch in H. an. zu lesen) MED. H. an. — 3) = कर्वीरी H. an. MED. HĀR. — 4) = शिलाह्वय H. an. MED. — 5) = दर्वि HĀR. — Vgl. वितण्डक. वितत s. u. 1. तन् mit वि; davon ०त्वं n. grosser Umfang: देहस्य HARIV. 12373 = MĀRĀ. P. 47, 10 = VP. bei MUIR, ST. IV, 32, 13.

वितताधर adj. dessen Opfer gerüstet ist AV. 9, 6, 27.

वितति (von 1. तन् mit वि) f. 1) Ausdehnung, Länge: वितप० BUĀG. P. 5, 16, 13. — 2) Ausbreitung, Verbreitung: यशोविततै BUĀG. P. 9, 10, 15. कस्यास्ति नाशो मनसो वितत्या durch Ausbreitung so v. a. durch Ueberschreitung der Schranken Spr. (II) 1008. — 3) grosser Umfang, Fülle, Menge: वंशवितति so v. a. Rohrdickicht KIN. 12, 48. प्रसून० Blumenstrauß Spr. (II) 1087. मोह० BUĀG. P. 11, 8, 29.

वितत्करण (2. वि + तद् - क०) n. अ० bei den ekstatischen Pācupata das Verrichten allgemein für unziemlich geltender, ihnen aber anders erscheinender Handlungen: कार्याकार्यविवेकविकलस्येव लोकनिन्दित-कर्नकरणमवितत्करणम् SARVADARÇANAS. 78, 13. fg. — Vgl. वितदाषण.

वितत्य m. N. pr. eines Sohnes des Vihavja MBh. 13, 2001.

वितथ (2. वि + तथा) 1) adj. (f. घ्रा) a) unwahr, falsch AK. 1, 1, 5, 22. 3, 5, 15. H. 263. HALĀ. 1, 144. यः प्रसं वितथं ब्रूयात् M. 8, 94. साद्य 118. JĀG. 2, 53. प्रतिज्ञा MBh. 1, 6842. R. 6, 83, 9. प्रमाण 2, 116, 47. वाच RAGH. 9, 8. BUĀG. P. 4, 13, 22. प्रैति Spr. (II) 1162. ०वादिन् Unwahrheit redend KATHĀS. 26, 96. 31, 83. वितथाभिनिवेश M. 12, 5. JĀG. 3, 134. वितथेन falsch M. 8, 273. अ० (s. auch bes.) nicht unwahr, ganz wahr, richtig MBh. 12, 4010. R. 5, 31, 15. RAGH. 5, 26. 13, 95. MĀLAY. 9, 16. VARĀH. BRH. S. 1, 2. वार्ता (so v. a. ehrlich) 19, 11. BUĀG. P. 5, 3, 17. 8, 17, 22. MĀRĀ. P. 15, 81. तद्वितथमवादीर्यन्मम प्रियेति SĀH. D. 43, 9. इत्यवितथं वदन् KATHĀS. 24, 162. ०संस्कृतप्रभाषिन् richtig SUÇR. 2, 832, 4. ज्ञानमवितथो कर् 80 v. a. erfüllen Spr. 743, v. l. अवितथेन der Wahrheit gemäss MBh. 5 1692. अवितथम् dass. 3, 11946. R. 1, 2, 37. KATHĀS. 28, 191. — b) unnütz, vergeblich: वाण MBh. 8, 1062. पुत्रज्ञम् HARIV. 1730. घ्राशा R.